

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Aurelia Timoftica,
reprezentată de avocatul Dumitru Fortuna,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Aurelia Timoftica către Ion Timoftica, intervenient accesoriu Autoritatea
Tutelară Teritorială Ungheni, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea
domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului
minor și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți

*(Dosarul nr. 2ra-30/25
PIGD 2-23125834-01-2ra-28012025-1)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Ungheni, jud. – V. Stratulat
Curtea de Apel Bălți, jud. – E. Grumeza, N. Costăș, S. Grosu

31 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților recursul declarat de Aurelia Timoftica,
reprezentată de avocatul Dumitru Fortuna,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 august 2023, Aurelia Timoftica, reprezentată de avocatul Dumitru Fortuna a depus cerere de chemare în judecată către Timoftica Ion, Autoritatea Tutelară Teritorială Ungheni privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor. (f. d. 6-11).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Aurelia Timoftica a indicat că, la data de 15 februarie 2019 a fost încheiată căsătoria între reclamanta Timoftica (Morari) Aurelia și Timoftica Ion. În căsătoria s-a născut copil minor XXXXX a. n. XX.

3. A susținut că după nașterea copilului, relațiile s-au înrăutățit, pârâtul a devenit agresiv și manifesta violența fizică și psihologică.

4. Reclamanta a invocat că pe parcursul ultimilor ani pârâtul a lucrat în Marea Britania însă, indiferent de necesitățile copilului minor efectua transfer bancar a mijloacelor bănești foarte rar.

5. A relevat că în timpul căsniciei, a fost procurat un apartament în ipotecă. Mijloacele financiare pentru plata ratelor creditului nu au fost transferate de către pârât. Astfel, a fost nevoită să apeleze la ajutorul părinților.

6. Reclamanta a menționat că a încercat să salveze căsnicia, plecând în Marea Britanie, unde a fost supusă maltratărilor fizice și psihice. De asemenea, a observat un consum excesiv de băuturi alcoolice, de substanțe narcotice, precum și practicarea jocurilor de noroc de către pârât.

7. Totodată, a invocat faptul că, la începutul lunii august 2023, a revenit în Republica Moldova și a decis să se mute la părinții săi, împreună cu copilul minor.

8. A indicat că conviețuirea soților este imposibilă din cauza certurilor repetate, a presiunii psihologice, a agresiunilor fizice, precum și a consumului de alcool și de substanțe narcotice de către pârât, fapte care influențează negativ dezvoltarea copilului minor.

9. În opinia reclamantei, domiciliul copilului minor urmează a fi stabilit cu mamă, reieșind din faptul că, de la naștere, copilul s-a aflat în grija și educația acesteia.

10. Reclamanta a menționat că la moment, nu este angajată în câmpul muncii și nu dispune de surse financiare proprii pentru a acoperi necesitățile de creștere și educație decentă a copilului minor.

11. A relevat că condițiile de trai sunt satisfăcătoare pentru a asigura un mediu ambiant sănătos copilului.

12. A indicat reclamanta că pârâtul activează în Marea Britanie unde primește lunar în jur la 31 850 lei.

13. Aurelia Timoftica a solicitat încasarea pensiei de întreținere în sumă fixă de 5000 lei lunar, precum și achitarea cheltuielilor de judecată în sumă de 20000 lei, legate de asistența juridică și de plata taxei de stat.

14. În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în temeiul art. 16, 17, 36, 37, 51, 63, 74, 76; art. 3 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin hotărârea din 14 martie 2024 a Judecătorei Ungheni, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Aurelia Timoftica. S-a desfășurat căsătoria încheiată între Ion Timoftica și Aurelia Timoftica; s-a stabilit domiciliul copilului minor XXXXX cu mama Aurelia Timoftica; s-a încasat din contul pârâtului Ion Timoftica în beneficiul reclamantei Timoftica Aurelia, pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în sumă bănească fixă în mărime de câte 2 000 lei lunar, începând cu 29.08.2023, până la atingerea majoratului copilului; s-a încasat din contul pârâtului Ion Timoftica la bugetul de stat, taxa de stat în mărime de 720 lei; s-a încasat din contul pârâtului Ion Timoftica în beneficiul reclamantei Aurelia Timoftica, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 140 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. La 18 martie 2024, Aurelia Timoftica, reprezentată de avocatul Dumitru Fortuna, a declarat apel nemotivat (f. d. 61) împotriva hotărârii din 14 martie 2024 a Judecătorei Ungheni, iar la 1 iulie 2024, a prezentat apelul motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea cuantumulului de încasarea a pensiei de întreținere pentru copilul minor și a cheltuielilor de asistență juridică cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea privind încasarea pensiei de

întreținere în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 20 000 (f. d. 87-91).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin decizia din 31 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Aurelia Timoftica, reprezentată de avocatul Dumitru Fortuna și menținută hotărârea din 14 martie 2024 a Judecătorei Ungheni (f. d. 115, 116-120).

18. Fiind investită cu judecarea cauzei, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel raportate la materialele cauzei, instanța de apel a considerat că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate li s-a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar în final a fost emis o hotărâre legală și întemeiată.

19. Curtea de Apel a concluzionat în privința stabilirii cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor în mărimea de 2 000 lei lunar este justă, reclamanta/apelantă fiind în imposibilitate de a demonstra veniturile reale ale intimatului.

20. Instanța de apel a reținut că cheltuielile pentru asistență juridică au fost necesare și rezonabile, constatând că suma de 5 000 lei este suficientă. Aceasta a fost apreciată ca reală, necesară și proporțională în stabilirea cuantumului asistenței juridice acordate, întrucât, în prezentul litigiu, nu au fost ridicate întrebări juridice noi. A fost luat în considerare aportul avocatului la soluționarea cauzei, participarea acestuia la ședințele de judecată, timpul și munca depusă, precum și rezultatul obținut.

22. Suplimentar, Cogiul civil a reținut că recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților, aprobat de Consiliul Uniunii Avocaților din RM, prin decizia nr.2 din 30.03.2012 nu impune o obligație directă instanțelor judecătorești în stabilirea cuantumului de cheltuieli suportate pentru asistența juridică acordată părților în proces, însă pot influența comportamentul subiecților de drept. Acestea pot fi considerate sugestii sau orientări legale, care determină practici și comportamente, dar nu constituie norme juridice în sine.

23. Instanța de apel a considerat că lipsesc temeiuri de a interveni în soluția instanței de fond, deoarece ultima corect a stabilit starea de fapt și corect a identificat și aplicat cadrul legal pertinent situației litigioase, dedusă judecății, motivele invocate de apelant în necesitatea combaterii concluziei instanței de fond în partea respingerii pretențiilor de încasarea cheltuielilor

de asistență juridică suportate, urmând a fi respinse.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 15 ianuarie 2025, prin intermediul poștei (f. d. 132-142), Aurelia Timoftica, reprezentată de avocatul Dumitru Fortuna, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii. (f. d. 132-139).

SOLICITAREA RECURENTEI

25. În motivarea recursului, recurenta a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), b), e) din Codul de procedură, care reglementează că recursul poate fi admis dacă interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție, precum și în cazul în care decizia contestată este arbitrară și/ori se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

26. În opinia recurenteii că instanța a acționat în detrimentul interesului major a copilului, stabilind eronat că pensia în mărime de 2000 lunar va asigura nivelul minim necesar cerințelor copilului, ca fiind respectată egalitatea în drepturi și obligații între părinți.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

27. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

28. Completul de judecată conchide că recurenta, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată în adresa recurenteii și avocatului acesteia la 13 noiembrie 2024, fapt ce se confirmă prin scrisoare de expediere (f. d. 123), care a fost recepționată la 19 respectiv 20 noiembrie, fapt care se confirmă prin avize de recepție anexate la materialele cauzei (f. d. 124, 126), iar cererea de recurs a fost depusă la 15 ianuarie 2025, prin intermediul poștei (f. d. 132-139).

29. La 16 mai 2025, în adresa lui Ion Timoftica a fost expediată copia recursului declarat de Aurelia Timoftica, reprezentată de avocatul Dumitru Fortuna, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere anexată la materialele dosarului (f. d. 147).

30. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Ion Timoftica nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

32. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

33. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

36. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Bălți și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

39. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

40. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Bălți și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Bălți, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea

și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

43. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

44. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Aurelia Timoftica, reprezentată de avocatul Dumitru Fortuna, ca fiind inadmisibil.

45. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Aurelia Timoftica, reprezentată de avocatul Dumitru Fortuna, împotriva deciziei din 31 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni